

FOAIA DIECESANĂ.

Organ al Eparchiei gr. or. rom. a Caransebeșului.

Apare odată în săptămână: DUMINECA.

Prețul Abonamentului:
 Pentru Austro-Ungaria pe an . . 5 fl. — cr.
 „ „ „ pe 1/2 an . 2 „ 50 „
 „ România și străinătate pe an . 14 franci
 „ „ „ „ pe 1/2 an 7 „

Prețul inserțiunilor:
 Pentru publicații oficiale, concurse,
 edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până
 la 150 de cuvinte, 3 fl., până la 200 de cu-
 vinte, 4 fl., de aci în sus 5 fl.

Correspondențele se adresează redacțiunii
 „FOAIA DIECESANĂ“;
 eară banii de prenumerațiune și inserțiunii la
ADMINISTRAȚIA
 Librăriei și Tipografiei diecesane în Caransebeș.

Istoria bisericii gr. or. române din Transilvania și Ungaria dela „unire“ până la anul 1810.

(Urmare).

Cea-ce nu s'a putut realiza sub Teofil se aduce la îndeplinire sub următorul său: *Atanasie*, care se hirotonește la 22. Ianuarie 1698 în Bucuresci. La hirotonire mitropolitul Ungro-Vlachiei a căutat să-l întărească în legea strămoșască, fiind că au fost încercările făcute sub Teofil. *Atanasie* a și depus jurământul de credință în mâinile mitropolitului din Bucuresci¹⁾.

Și patriarhul Ierusalimului *Dositeu*, care se afla atunci în Bucuresci încearcă să-l abată pe *Atanasie* dela unire și îi dă o instrucțiune plină de învățături²⁾, pe care o și subscrie *Atanasie*³⁾.

Dară nici reformatii nu stau cu mâinile în sân, ci i-și dau toată silința a nimici lucrarea jesiuitilor și se încerc a convinge pe Români, că din toată unirea nu vor avea nici un folos, căci nu vor putea folosi privilegiile clerului latin.

Văzând jesiuitii că lucrurile nu merg tocmai după placul lor făcură tot posibilul pentru o esopera dela împăratul diploma din 14 April 1698, despre care am făcut amintire mai sus.

Totodată se puseră papistașii — mai ales *Bárány* — pe lângă mitropolitul *Atanasie* și îl înduplecară cu fel de fel de promisiuni, ca să convoace un sinod în cauza unirei. Și primatele *Collonics* îndreaptă cătră preoții români un manifest în 2 Iunie 1698⁴⁾,

în care li promite preoților români, că dacă se vor uni cu biserica Romei se vor bucura de toate drepturile și privilegiile clerului latin.

Pe lângă astfel de promisiuni, în speranță, că își va scăpa clerul de necazurile zilnice, așadară nu din convingere religioasă, ci condus de interese materiale¹⁾, se decide *Atanasie* să concheme un sinod pe 7 Iulie 1698²⁾ la Alba Iulia, în care s'ar fi decis complinirea actului unirei, dar despre activitatea acestui sinod nu avem date sigure.³⁾

După aceea ține *Atanasie* cu câțiva protopopi un sinod la Alba-Iulia în 7 Oct. 1898⁴⁾, în care se decide, că pe basa diplomei împărătesci se se primească unirea cu biserica Romei. La acest sinod s'a compus și actul de unire, care s'a aflat abia în timpul mai nou în biblioteca museului național din Peșta⁵⁾.

Aflarea acestui document în original — care a fost aproape 200 de ani necunoscut — de D-l *Densușanu* la anul 1879 a adus mare lumină în cestiunea unirei⁶⁾.

Pe baza acestui act s'a statorit în timpul mai nou, că unirea a fost încheiată în sinodul dela 7 Oct. 1698, ear nu în sinodul — amintit la mulți

¹⁾ Hurmuzachi op. cit. pag. 57; Tincu Velia „Istorieară bis. politică-națională a Românilor peste tot“ Sibiu 1865 pag. 74.

²⁾ Șematismul clerului gr. cat. 1876 pag. XVIII;

³⁾ Șaguna op. cit. tom. II. pag. 149.

⁴⁾ Crișian op. cit. pag. 37.

⁵⁾ Vezi documentul în original la Crișian op. cit. pag. 61. și la George Popoviciu în *Candela* anul 1885 Nr. 8. E de notat că pe lângă original s'a aflat și o traducere făcută de P. *Bárányi* în limba latină (o limbă pe cari *Atanasie* nici nu o înțelegea), dar această traducere nu corespunde în multe locuri originalului.

⁶⁾ Lucru de mirare, că D-l *Xenopol* nu face nici o amintire în opul său „Istoria Românilor din Dacia Traiană“ tom. V. despre documentul aflat, ci se folosese la compunerea istoriei bisericesci din Transilvania exclusiv de isvoarele jesiuitilor și trece preste cestiunea unirei cu ușurătate mare, afirmând pur și simplu, că la sinodul din Sept. 1700 s'ar fi unit 54 protopopi și 1563 preoți.

¹⁾ Grama op. cit. pag. 83. Laurian op. cit. p. 83. Popea op. cit. pag. 90—91;

²⁾ Vezi instrucțiunea la Cipariu acte și fragmente p. 240—251; Popea op. cit. pag. 91—98;

³⁾ Laurian „Doc. ist.“ pag. 146.

⁴⁾ Barițiu „Părți alese din ist. Trans.“ pag. 174.

scriitori — dela 4—5 Sept. 1700, despre care se zice că ar fi fost cel mai mare sinod în biserica română¹⁾ și la care s'ar fi unit după unii până la 200,000 familii²⁾, ear după alții chiar întreg poporul român³⁾.

În modul acesta au fost toți în eroare în ce privește unirea Românilor cu biserica Romei și scriau cu mare zel despre sinodul cel mare din Sept. 1700, ba inventaseră și documente, după cari s'ar fi scris actul de unire de totii protopopii și preoții din țara Ardealului, și chiar din fiecare sat câte 3 deputați⁴⁾, până s'a aflat critici mai serioși⁵⁾, cari au constatat pe baza documentului aflat, că unirea s'a încheiat în sinodul dela 7 Oct. 1698, ear în Sept. 1700 a fost numai un sinod, în care s'au pertractat chestiuni administrative.

Astfel stând lucrul capătă toată desvoltarea altă față, ne putem da mai ușor samă despre raporturile dintre uniți și ortodoxi, putem fixa aproximativ numărul celor trecuți la unire și totodată mijloacele, prin cari s'a propagat unirea între Români. Despre aceste vom vorbi mai la vale.

Acum să reluăm firul istoric.

Înaintându-se împăratului actul de unire în traducerea latină de P. Báranyi⁶⁾, care corespundea ~~pe deplin dorinței ierarhilor urmă numai decât un~~ decret imperial în 16 Febr. 1699⁷⁾, în care se zice, că unirea Românilor cu biserica Romei se încheie cu condițiunea, ca ei se primească, mărturisească și creadă toate cele ce primesce, mărturisește și crede s. m. biserica romano-catolică, dar mai ales cele patru puncte (omniaque ea admittere, profiteri, ac credere quae S. Mater Ecclesia Romano-catolica admittit, profiteretur et credit, ac nominanter illa quatuor puncta, in quibus hactenus potestimum dissenserant).

Cele patru puncte sunt :

- 1) că patriarhul Romei este capul universal al întregii biserici creștine din lume;
- 2) că pânea azimă e destulă materie pentru cina Domnului sau ministeriul Euharistiei;
- 3) că afară de ceriu, scaunul fericitilor, și de iad, scaunul condamnaților, mai este un al treilea loc, în care se țin și se curăță sufletele cele încă necurățite;

¹⁾ Grama op. cit. pag. 87.

²⁾ Laurian „Doc. ist.” pag. 168.

³⁾ Petru Maior op. cit. pag. 86 ss.

⁴⁾ Laurian „Doc. ist.” pag. 168.

⁵⁾ Crișian op. cit. pag. 38 ss. e primul, care a constatat, că actele despre sinodul de 1700 sunt falsate și că unirea s'a încheiat deja la 7 Oct. 1698, vezi și George Popoviciu în Candella a. 1885 pag. 486 ss.

⁶⁾ Vezi traducerea la Crișian op. cit. pag. 69.

⁷⁾ Diploma se află la Petru Maior „Ist. bis.” pag. 82.

4) că Duchul sânt, a treia față din Treime, purcede dela Tatăl și dela Fiul. În această diplomă se zice mai departe, că clerul unit se bucură de aceleași drepturi și privilegii, de cari se bucură clerul latin; un drept, care — după cum se vede din istoria bisericei unite — a ramas mult timp numai pe hârtie și clerul unit nu a tras mult folos din el.

Diploma este dată prin mâna primatului Ungariei Leopold Collonics¹⁾.

Petru Ionescu.

(Va urma.)

Schițe din Istoria literaturii române.

Text făcut de prof. E. Hodoș pentru tinerimea Institutului pedagogic și teologic din Caransebeș.

(Continuare)

Din călătoriile în Macedonia reproducem câteva părți din capitoul despre *Monastir sau Bitolia* (Călătorii la Români din Macedonia și muntele Atos, București 1863 pag. 98 și urm.):

„Acest oraș are vro cinci sprezece mii de suflete, dintre care cei mai mulți sunt Români Macedoni, cari în ochii călătorilor neprevăzători au trecut totdeauna de Greci. Situația lui ieste frumoasă, un mic râu cură printre dânsul. Aici Albanzii de dincolo de Pind se arată mai des în portul lor cel pitoresc. Sunt mulțime de Români din Albania ce nu se pot deosebi de Albanezi. Aceste două neamuri sunt cele mai vânoase din aceste țeri. Români se învoesc mai bine cu Albanezii decât cu ceilalți. Lucru ciudat! datinele Albanzilor sunt întocmai ca ale Românilor din Macedonia, și ce ieste și mai curios, că seamănă mai în toate cu ale Românilor din Principate, — precum și o mare asemănare în limbă... Albanzii se numesc Șipetari. Formează patru mari familii: Ghegii cu Mardii, Toksizii, Iapizii și Humizii. Aceste familii formează alte ramure... Limba sau vița *Ghegă* se întinde dela Budua până la marginele Herțegovinei, și dela orient spre meazăzi până la lacul Ohrida... Mardii sau vitejii sunt a doua divizie a limbei ghege. Herodot crede, că acești Mardii sau Mardaiți se trag din Perși... Limba *Toksară* ieste a doua a Albaniei. Istoricii bizantini zic, că Baiazet temându-se de Sciți numiți Toksari, ucise pe capii lor și transportă o parte din iei la Salonic și pe malul Verdaruului... *Iapurii* (Iapizii) formează țara limbei a treia. Albanzii Iapizi s'au zis de unii scriitori, că ar coborâ din Iasigi; cu toate că Magius Patavinus combate aceasta opiniune... A patra limbă, a *Humizinelor*, se formează de Massaranieni, Aidoniți, vecini cu malurile Aheronului și Sulioții dela Lestrin, astăzi Lasca. Aceste patru populațiuni pot să aibă aceeaș sau mai multe origini. Destul că iei locueau aceste pământuri mulți secolii înaintea lui

¹⁾ Diploma se află în traducere românească la Șaguna op. cit. pag. 149 ss. Popea op. cit. 101 ss.

Traian . . . In anul 1395 Turcii pătrunseră la dânșii . . . Cei mai sălbatici sunt Ghegii. Oameni frumoși, ochi negri și plin de mândrie, trăsurile regulate, dinți tari și scurți, barbă deasă anunță originea lor caucaziană. Sunt sănătoși, nalți; vesmintele lor roșii, mândria și mărirea căutăturilor, gesturilor, unită cu mărirea corpurilor, fac dintr'ânșii cea mai măreată cavalerie. In război sunt viteji. Mirdiții albanezi catolici sunt mai gingași în maniere, dar nu atât de făloși. Toksizii sunt mai supuși decât Ghegii; sunt și mai bogați și mai apropiați de civilizația străină; vesmintele lor se compun din vesmintele eroice: coturna, klamida, cingătoarea, brăul, tunica până la genunche; chica lungă. Iei sunt cei mai frumoși și cei mai eleganți. Iapizii locuiesc în munții Akrocerauniei, sunt cei mai codaci dintre Albanezi . . . Humizii locuiesc malurile Mării ionice, în văile păduroase ale Tesproții. Părul lor ie blond castaniu, fața plăcută căutarea dulce. — Femeile albaneze se deosebesc între iele după seminția, din care fac parte. Femeile Ghegilor se cunosc pe căutarea lor mândră, pe mersul semeț, pe pistoalele ce poartă la brău . . . Iele merg după bărbați în luptele de seminții . . . Femeile Tokside sunt cele mai frumoase și mai delicate. Femeile din Akroceraunia sunt urâte. Cele Humide sunt cu păr și ochi frumoși, brune și delicate. Datinile lor am mai zis, sunt mai acelea ale Românilor. Orcare ar fi originea acestui popor, ieste unul din cele mai viteze, mai nobile, mai frumoase popoare din Turcia. — In Monastir trăsii la o ospătărie destul de curată . . . Intrați în mai multe case române. Aici sunt neguțători avuți, ce au relații cu case europene . . . Mulți neguțători se sfiesc a-ș spune nația lor. Dacă vreodată acest popor va scăpa de a fi contopit, dacă va avea o limbă cultivată, o literatură, o istorie, un nume înfărișit, iel va fi dator aceasta femeilor Române. Femeile sunt sprijinul cel mai puternic al naționalității . . . Pindul pare a fi cuibul Romanilor Macedoni. Altădată iera muntele Hemus. Izvoarele lor sunt atât în Macedonia cât și Tezalia, Epir și Tracia. Limba lor ieste mai aceeaș afară de câteva nuanțe ale locuitorilor. Datinile diferă și mai puțin; caracterele însă se deosebesc mult atât despre oameni cât și despre femei . . . Români Macedoneni au luat parte la războaie, s'au sacrificat, au strălucit și au trecut de Greci (urmează o parte din numele acelor viteji Români, socotiți greci din partea străinilor). Macedoromâni se împart în șase seminții: 1. *Lintopenii*, 2. *Niculenii*, 3. *Gramusteni* sau muntenii, 4. *Moșinii* sau moși în Tezalia. 5. *Moscopolenii* dincolo de Pind, 6. *Gobișenii*. Afară de aceștia sunt subdiviziuni cu felurite numiri ce le iau dela ținuturi, cantoane, sate, munți. *Lintopenii* sunt oamenii cei mai hotărâți și cei mai încăpăținați. Stabilitatea lor ieste proverbială. Iei locuiesc mai în toate părțile Macedoniei, Albaniei, Tezaliei, Seresiei. Cei mai mulți din neguțătorii români din Viena sunt Lintopeni, precum Dumba, Kurti . . . Oamenii cătră femeile lor sunt severi . . . tot ce ieste greu vine să facă dănele și iele fac totul, fără se murmure. Iele sunt frumoase, nalte, trăsurile chipului regulate, brune cu părul și ochii negri în genere . . . *Niculenii* din părțile Ohridei se deo-

sebesc dintre toți; satele, casele, portul lor sunt curate, îngrijite, au un aer de eleganță . . . Femeile sunt cele mai curate, și mai îngrijite în costumul lor. Iele fac un mare lux în casele lor din manufactura națională ce iese din mâinile femeilor române Gramustene. Deși iubitoare de curățenie și lux iele iubesc munca ce le procură mijloacele pentru a-ș mulțumi dorințele lor. *Moscopolenii* cobor despre Kolonia: dintre toate semințiile, aceasta ieste cea mai apropiată de civilizație. Ea a dat oamenii cei mai însemnați Românilor, precum: *Sina*, *Mocioni*, *Șaguna*, *Gojdu*, marele gramatic și patriot *Boiagi* și *Rosa**) . . . La Moscopolii a fost cea dintâi tipografie. Acolo s'a tipărit o evanghelie în limba română de părintele Daniil. Limbajul lor ieste cel mai ales, precum se vede în scrierile lui Boiagi. Iei sunt Români cei mai plini de politeță, manieră delicată, vorbe alese, pentru toată lumea . . . femeile lor. ca și dânșii, au delicatețea simțimentelor și a corpului, sunt cele mai grațioase, mai delicate . . . blânde, supuse . . . le afli în câmp la muncă, și se recunosc îndată după poziția ce iau, un minut de odihnă iele se razimă pe sapă cu grație particulară, gânditoare, sub portul lor pitoresc, și par niște ființe ce au conștiința unei ursite mai presus de aceea, care trebuie să o sufere. *Gobișenii* sunt cei mai războinici, iei singuri se pot măsura cu Ghegii Albanezi, nu se lasă să se calce de nimeni, sprinteni, vii, viața lor ieste mai mult armele. Iau parte în orice războaie s'ar ivi împrejurul lor; atât iei, cât și femeile lor sunt bruni, nalți, binefăcuți. *Moșinii* sau *Moșii* locuiesc cei mai mulți prin Tezalia. Iei sunt câmpeni cultivatori, meseriași, simitari, brutari etc. Români ceilalți îi privesc cu oarecare mândrie . . . *Gramusteni* sunt păstorii munților, ie vița cea mai curată română. Iei au casele lor în munți și coboară cu turmele cu femeile și copiii ca nomazii, în toate țerile vecine. Femeile lor se ocupă cu facerea de covoare, velințe, ciorapi renumiți în Turcia. Iele au păstrat tipul roman cu datinile. Limba lor ieste cea mai curată. Din acești oameni au ieșit oameni de arme precum: Kara-George, frații Farmakis, generalul Cioga etc. Atât păstorii acestei seminții, cât și toți păstorii români ce locuiesc în muntele Pindul, au o viață simplă și apropiată de timpii întâitori. Ei fac tăsuri, fluere, găvane, căușe, linguri de lemn foarte fin lucrate. Cântă cu fluierile arii duioase, și pare că se așază oarecare raporturi între sunetul fluierului și turmele lor. Iei le comandă cu muzica; au serbători păstorești, dintre care cele mai mari sunt tundera oilor și fătarea mieilor. — Bitolienii fac parte din Moscopoleni. Găsirăm în toate cunoștințele ce făcurăm oameni foarte poliți și delicăți, pe cât par reci și posomorâți când nu-i cunoști deaproape. Iei trăiesc mai mult între dânșii. Ocupați în comerț, toată ziua afară din case, reîntrarea lor în familie ieste o trebuință de liniște și de singurătate. Astfel, fără voea lor, sunt retrași . . . Iei au serbători păgâne ca noi, între altele *Rusaliile* astfel numite și în limba lor. Le țin patruzeci de zile. In acest timp iei nu spală nimic cu apă caldă.

*) *Boiagi* a făcut o Gramatică macedo-vlahică, tip. în Viena, 1813; *Rosa* a scris Cercetări asupra Românilor de dincolo de Dunăre, 1807.

Drăgaica o numesc cu numele grecesc *Clidona*. Se adună flăcăi și fete la o casă și într-o tingire cu apă, depune fiecare câte un mic obiect; a doua zi fetele cântă un cântec, oricare ar fi, după inspirație, scoțind pe rând câte unul din acele obiecte, pe care nu le văd: scopul ieste să afe, dacă obiectul scos ce ieste a cutării persoane s'a scos cu un cântec trist sau voios... Au și *Fripii* ca Românii din Principate *Paparudele* sunt și la dâncii; le fac fete de țigani. Colindele se fac în noaptea Crăciunului, le numesc ca la noi Colinde. La anul nou copiii umblă cu sorcova, pe care o numesc *Surva*, ieste de ramuri de maslin. În carnaval umblă *Vicleemul și Steaua*. A doua zi de anul nou, orice străin intră în casă cel dintâi, ieste îndatorat să ia sarea, ce stă pe masă înadins și să o arunce în foc: de aici trebuie să meargă la cui-bar, să pună ouă spre a cloci. Dacă găina clocește, acela ieste văzut ca un om cu bun augur. Afară de aceasta oaspele, toată ziua aceea, în casa unde a intrat, ieste serbătorit. Fapta se cheamă: *Cicior în bar*, picior norocos...

Despre păstorii români nomazi, al căror număr în 1858 Bolintineanu îl pune la treizeci și trei de mii mai găsim următoarele (pag. 138 și urm.):

„Iei se coboară din vărfurile Pindului către văi, spre mare, și se urcă din nou, după timpurile anului. Cei din Tezalia apar pela începutul lui Mai la poalele măgurilor aproape de izvoarele Peneului. Pun trei luni ca să se urce, cu încetul; dar îndată ce se apropie toamna, se coboară din nou. La începutul iernii se află pe lângă Tricala și alte locuri, deunde au fost plecat înainte. Afară de capre și de oi, iei au cu dâncii cai, catări și vite cu coarne. Iei se subîmpart în cete pe văi, unde așază corturile făcute de păr de capră, pe lângă izvoare și păduri. Femeile îngrijesc de familie, fac pâinea în cuptoare sub pământ, fac leșia, spală rufele, lau copiii, torc lâna, adună ierburi pentru hrana vitelor bolnave, pe care iele le îngrijesc. Toți acești păstori umblă armați. Demulțorii se întâmplă să aibe lupte cu tâlharii, ce vin să-i calce. Păstorii sunt supuși la mai multe nefericiri: la mortalitatea vitelor, asprimea timpului, vărsături și necuri de apă, ce ucid toți micii născuți, stârpirea mumelor de lapte... Păstorii români din Pindul Macedoniei, la sântul Dumitru se adună să serbeze o serbătoare la Avdela, Perivoli și san Marina, orașe mari române. După ceremonie, se aleg acei bărbați, cari trebuie să rămâe spre paza caselor ce iei le părăsesc. Se aleg oamenii cei mai voinici și vârtoși pentru aceasta. După aceea, preoții citesc binecuvântarea și se dă ordin de plecare. Toată mulțimea se mișcă, pleacă în cete. Soții se opresc de mai mulțorii, se uită spre locașele ce le părăsesc și strigă în semn de salutare. Cai, catări, azini, capre, oi, băețoi, fetițe, bătrâni, femei și fete, merg înainte. Muma poartă pruncul în glugă pe spate. Catării poartă bagagele, colivile cu găini, corturile etc. Păstorii din san Marina merg spre Kastoria, și trec la râul Vardar. Cei dela Avdela și Perivoli se duc spre Grenevo și văile orientale ale Olimpului. Acești păstori plătesc guvernului capitația și dijma...“

(Va urma.)

Dela „Reuniunea agronomică a Caransebeșului“ primim următorul:

Raport general pro 1892.

Onorată adunare generală.

Anul eurgătoriu e al 24-lea an al existenței reuniunii noastre. În fiecare an a stat în fruntea Reuniunii un comitet, carele ca organ central al Reuniunii a avut se îngrijască pentru agendele curente, și după cea mai bună știință și cunoștință se le decidă și rezolveze; un astfel de comitet există în sensul statutelor și astăzi, și acesta constă din 1 președinte, 1 vice-președinte, 1 secretariu, 1 cassariu, din 4 membri ordinari și 4 suplenți.

Acest comitet își permite, a face următorul raport despre activitatea dezvoltată în anul 1892:

1. Afaceri interne.

a) Cu încheierea anului 1891 Reuniunea a avut 61 de membri; în decursul anului 1892 au intrat 8 membri, și au eșit 4 inși; astfel cu încheierea anului 1892 Reuniunea are 65 de membri.

În anul expirat a reposat D-l Ioan Stancoviciu, deci permită domni membri ca prin sculare să-i onorăm amintirea lui.

b) În anul expirat comitetul a ținut 15 ședințe.

c) În anul 1892 am primit 32 emisiuni ministeriale și 40 de corespondințe externe, cari pe lângă 62 eșhibite proprii toate sau desărcinat și astfel s'a rezolvat în totul 134 de bucați.

d) Biblioteca constă din cărți legate și fascicule, și anume, 123 germâne și 47 magiare.

e) Jurnale are Reuniunea două procurate și plătite de dânsa, cară o foare unguerească și 2 germâne le primesce Reuniunea grătit, care toate stau onorațiilor membri la dispozițiune.

f) În decursul anului 1892 D-l Bălan a resignat dela postul seu de secretariu, ear D-l Curescu dela postul de membru în comitet, din care cauză comitetul a substituit în sensul statutului pe secretariu prin D-l Mihai, primul membru suplent, care în cele scripturistice precum și în economie este foarte versat, cară în locul D-lui Curescu s'a chemat al doilea membru suplent, D-l Diemer, prin urmare este de lipsă a se alege 1 secretariu și 2 membri suplenți.

2. Lucrul de câmp.

În anul 1892 au fost sēmēnate cu grâu 8 jugere de pământ și 33 $\frac{1}{2}$ de jugere cu cucuruz, cari s'au lucrat în parte, pe jumătate și pe a treia parte: recoaltă a fost 76 $\frac{20}{100}$ meți de grâu, 1 jeradă de paie și 1 de pleavă; 360 meți de cucuruz în gioduri, 2856 brațe de tulle, 2750 de curcubete, și 1 meț de păsulă; în regie proprie am avut 14 care de brozbe pentru nutreț, a căror esemplare foarte frumoase au fost espuse în vitrina D-lui Füzsfás, și 20 cară de fân.

3. Grădina de pomi.

Pomii au rodit în anul trecut în mod estraordinariu, durere însă, că către finea verei și la începutul toamnei au domnit venturile, cari au fost așa de infricșate, încât aproape toate poamele au căzut și nu s'au putut vinde cu așa preț, cum de altmîntrelea s'ar fi dorit; din aceeaș cauză nu s'a putut ținea nici eșpozițiunea de poame, ce s'a fost proiectat, căci nici aici în loc, nici afără, împrejur nu s'au putut afla astfel de poame, care ar fi putut să deiceoana dorită despre calitatea speciilor de poame. Reuniunea a încassat pentru poame, și anume pentru cireșe, care se cot foarte timpuriu și mai întâiu se aduc la piață suma de 21 fl., și 65 cr..

În primăvara anului 1892 s'au împărțit D-lor membrii 889 de pomi din școala de pomi, și 155 s'au vindut în piaț; pentru numărul total de 1044 al acestor pomi a căpătat Reuniunea 102 fl., 67 cr. În primăvara anului 1892 s'au nobilitat 1041 de pomi, deci Reuniunea are cu finea anului 1892 pomi în număr de 4001, și adecă 2832 pomi nobilați și 1169 pădureți.

4. Starea vitelor.

Cu finea anului 1891 am avut un taur, 1 vacă, 1 iapă, 1 mână și 2 porci; în decursul anului 1892 vaca a fătat, asemenea și scroafa; deci cu finea anului 1892 avem 1 taur, 1 vacă, 1 vițel, 1 iapa, 1 mână, 2 porci și 5 porci.

5. Mășini.

Diferite mășini a avut Reuniunea cu finea anului 1891, și la încheierea anului 1892 încă a avut 7.

6. Averele societății.

Toată averea societății cu finea anului 1892 face 3952 fl., 57 cr.,

7. În general.

Se aduce la cunoștința onoratei adunări generale, că sub 6 Iulie 1892 Nr. 55 Reuniunea a înaintat o rugare atât la ministeriul de agronomie cât și la ministeriul de justiție, ca în interesul nutriției mai bun al animalelor și al dezvoltării lor mai bune să se scadă prețurile cele de prezent foarte mari ale sărei, și să se pună în circulațiune sare mai eficientă, căci după cum este cunoscut prin esperință, atât apetitul și mistuirea, cât și starea bună și sănătatea animalelor crește, și se ajută numai prin aceea, dacă sarea li se dă în cantitate îndestulătoare.

Ținerea unei adunări generale extraordinare, decise în adunarea generală din urmă, nu a putut avea loc, pentru că Ilustritatea sa domnul Comite suprem prea târziu ne-a dat informațiunile cerute în privința înființării unei școli de agronomie în Logoj, eară adunarea generală presetnă și așa ne-a stat la ușă.

În adunarea generală din anul trecut s'a fost decis, ca Reuniunea se cumpere viței de rase bune și singură să-i crească; acest decis nu s'a putut executa din acel motiv, că nu s'au putut afla viței cum îi trebuiesc Reuniunii pentru scopurile ei.

Din raportul de față binevoească onorata adunare generală a să se încredința, că toate cele hotărâte în adunarea generală din urmă, precum și programul de lucrare stabilit pro 1892, după putință și după mijloacele materiale, s'au efectuit deja.

Dupăce comitetul crede, că a raportat despre toate, și nimica nu a trecut cu vederea, onorata adunare generală este pofită, ca să binevoească a primi acest raport, și luând în considerare relațiunea comisiunii pentru revidarea casei, să dea comitetului absolutoriu.

Din ședința adunării generală ținută la 14/26 Febr. 1893.

Comitetul.

Apele minerale

ale Sângeorgiului, român din nobilul District al Năsăudului (astăzi, Comitatul Bistrița-Năsăud) în Nordostul Transilvaniei.

De

— Dr. Leo Mureșan. —

(Reproducerea e oprită.)

(Continuare.)

Prin ziare publice ne spune o capacitate europeană, un amic al meu și al științei, că o apă renumită din Transilvania conține microbe (plante ori bureți microscopici) cari, pot altera sănătatea omului.

Eu constat aicea numai atâta, că: astfel de ghidigării nu s'au descoperit în apele minerale ale Sângeorgiului român.

Nestrămutaver e că: *apa noastră română mestecată cu vin recoresce, potolesce* (deprimă) *mânia, și o face de rușine prin blândetă.* Ea are și aceea însușire, că, trecându-se măsura în beaură împedecă așa numitul Katzenjamer. Sum convins, că cetitorii mei, cari cunosc apa Borszékului, în vor da dreptate dacă zic, că apa Borszékului în astfel de împrejurări nasce revoluțiune în organismul omenesc.

Apa Sângeorgiului român, mestecată așa cu vin, e o beaură brulantă de masă. Cine a făcut numai o probă cu apa aceasta, se vede legat, și nu se

mai desparte de ea. Când o bei la isvor pe inima goală ea dă fuior pe nări, rigăesci și pânțelece întins ca toba, lase din corzi, să ușurează și se netezesce. Respirarea e liberă. Zeci și sute de mii de oameni s'au curat, și dacă nu, atunci li-sau ușurat morburile lor cu apa aceasta încă din timpurile poveștilor. Eu, acumă bărbat, îmi aduc aminte că fiecare speculant transporta apa noastră până în inima Transilvaniei și acolo o vindea sub numele de Borszék.

Vezënd și cunoscënd oamenii inteligenți din graniță, prețul și însușirile bune ce le are apa aceasta, au format pentru exploatarea ei în favorul omenimei o societate „Hebe.“

Hebe a luat în arendă pe 30 de ani apa Sângeorgiului. Sporiul e mare. Localități frumoase sau clădit, cu confort democrat.

Oamenii cari făceau speculă cu apa noastră minerală vezëndu-se strimtorăți, și că își pierd isvorul de câștig, au început a o hulî. Ei ziceau: apa nu se poate conserva, ea după un timp mai îndelungat se discompune, că lasă un precipitat (saț, drojde) pe fundul sticlei hermetice închise.

Dară, fiecare econom scie că, brânza bine conservată și neînceptută, cu timpul devine mai cu sporiu și mai nutritoare. Chiar așa și apa aceasta stând mai mult timp lasă un saț (precipitat al ferului ei), care îmbunătățesce calitatea ei. Acest precipitat lucră minunat și vindecă radical diferite forme ale morburilor omenesci.

Dopul îngăurit al sticlei, la deschiderea, ei se înlocuesce cu altul nou, ca puterea apei se nu sboare. De sine se înțelege, că apa are a se păstra în loc uscat și răcoros, apoi să se întrebuinteze.

O dietă specifică, pentru cei sănătoși, nu cere apa noastră.

Păcienții o pot bea pe jumătate cu lapte de vacă, apoi cu cognac, cu un sirup de smeură etc.

Păcientul însă are să chieime și să consulte pe medic, ca să-i ordinez.

Până a nu ajunge la mestecăturile eroice ale apei Sângeorgiului român am a face atent pe cetitoriu la un gaz (aer), ce parte e legat intim cu apa minerală a isvoarelor, parte bulbucind peste scoarța pământului se perde în aer.

Noi ne ținem de gazul legat de apă și nu de fum.

Gasul acesta se numesc acrim sau acid carbonic (C O₂). El are însușiri bune, dară și de tot primejdioase pentru organismul omenesc

Însușirile cele bune sunt: apa ajunsă în stomac răcoresce și stimpără setea, stomacul capătă un bold, ca se stoarcă sucurile trebuincioase pentru mistuire, apoi, lucră asupra intestinelor (mațelor), ca să se misce, să facă pe individ atent, că ele sunt libere și că pretind drepturile lor; pretind să fie pline, să fie în activitate.

Stomacul dictează vaselor purtătoare de sânge

din pânțele (foale) și organelor lui: ficat, splină, rărunchi și beșica udului.

Acuma toate organele lucră mai repede, și se grăbesc să pună pelea în sudori, să facă plumânile ca ce e reu să resuflă din corp și se tragă cu înlesnire aerul sănătos atmosferic al Sângeorgiului român, plin de ozon.

Un învățat a arătat că: acrima aceasta legată de apă, trece în sânge numai dacă se bea pe inima goală. După ce s'a beut, o parte se eliberează din pânțele, și anume în sus prin rîgăit și în jos sub formă de vînt. Se întrebuițează deci, când oamenii au greață, când voesc să oprească vomatul și se înblânzască nervii iritați ai stomacului.

În cantitate mare luată și cu stomacul plin, apa aceasta umflă stomacul și intestinile, nasce uedumerire, frică apăsare grea (opresiune) pe piept, și apoi arată semnele beției. Acestea sunt însușirile cele rele. După masă însă se poate bea mestecată cu vin.

Apa aceasta se folosește contra năbușelei sîngelui cătră cap, ea direge stomacul, împintină beșica udului la străcurarea apei, în boală de apă.

Adevărul zis: ciustita apă sodată, sau sifonul, mai nu conține mestecături fixe, și totuși pela noi se laudă foarte, deși în multe cazuri e stricăcioasă.

Teava sau dopul șifonului e de plumb. Acidul carbonic solvesce mult puțin plumbul, carele, se știe că, e venin. Și așa s'a și întemplat inveninări. Acest sifon e în alte țeri oprit.

(Va urma).

Varietăți.

Mișcarea populației române gr. or. în orașul Caransebeș în decursul anului 1892. În anul 1892 au fost 79 de nașteri și anume sau născut 37 băieți și 42 fete, adică cu 9 mai puține ca în anul 1891. Dintre cei născuți în an. 1892 sunt 16 din pat nelegiuit și anume 9 băieți și 7 fete. Nașcerile nelegiuite sunt mai multe cu 4. față de cele din an. 1891. Sau născut morți în 1892 de toți 5 și anume: 3. băieți și 2 fete. Născerei plurali au fost numai 1 caz, și anume s'a născut un prunc și o pruncă.

Cununii s'au făcut în an. 1892 de toate 23. adică cu 3 mai puține ca în anul 1891. Printre căsătoriile încheiate sînt 20. între indivizi de religiunea noastră gr. or. ear 3. între indivizi de religiuni mestecate. Căsătorii desfăcute prin moarte în 1892 au fost 31. Prin urmare numărul căsătoriilor încheiate e cu 8. mai mic decât numărul căsătoriilor desfăcute prin moarte. Căsătoriile încheiate sînt: 17 între june și jună 2. între văduv și văduvă 1. văduv și juna și 3 între juni și văduve.

Cazuri de moarte în anul 1892 au fost 122. și anume 76 aărbați și 46 femei, adică cu 39 mai multe ca în anul 1891. Dintre cei 122 indivizi 117 au fost locuitori în Caransebes ear 5. indivizi au fost din alte

comune. În etate până la 5 ani a reposat de toți 46 și anume 23 băieți și 23 fete, ear în etate preste 5. ani au răposat 76 și anume 53. bărbați și 23 femei. Dintre cei răposăți în etate preste 5 ani 24 au fost necăsătoriți 31 căsătoriți și 21 văduvi.

Comparând casurile de moarte din 1892 cu casurile de naștere din acest an rezultă, că casurile de moarte au fost cu 43 mai multe decât casurile de naștere: precând în anul 1891 au fost casurile de nașteri mai multe cu 5. decât casurile de moarte. — *Stoian*, paroch.

Censură de avocat. Domnul Dr. Ioan Popovicin de naștere din Tuferiu, în zilele de 3, 4, și 7 Martie a. c. st. nou, a depus cu succes laudadil censura de avocat înaintea comisiunii censurătoare din Budapesta.

Felicităm cu toată căldura pe noul avocat cu atîta mai vîrtos, căci dînsul este primul avocat din fosta graniță militară, respective din fostul regiment romano-banatic Nr. 13. Suntem siguri, că poporul nostru câștigă în D-Sa un apărătoriu zelos și cu inimă pentru tot ce este bun și folositoriu.

Mulțămită publică. Subscrisul în numele întregii familii vin și pe aceasta cale a esprima cea mai adînc sîmțită mulțămită tuturor rudeniilor și consetănilor, precum și On. domni preoți locali Ioan Pepa și Pavel Drăgan, precum și d. Învătători Pavel Musteț, cari la trista și greaua lovitură ce am îndurat răposând neuitata mea soție Măria, n'au pregetat a ne mîngăia și întări eară defunctei dând ultimul onor. — *Doctin* în 19 Februarie 1893. st. v. — *Iosif Ivan*, — econom.

Concurs.

Pentru postul învățătoresc la școala poporală comunală în Temes-Szlatina, se deschide concurs. Limba propunerii este română și ungurească.

Competința postului:

1. 300 fl. salariu.
2. 24 metrii lemne de foc.
3. Locuința onestă și grădina.

Recursurile timbrate, scrise în limba ungurească, adresate la înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiunea publică sînt a se subșterne până în 31 Martie 1893 comitetului administrativ al comitatului Căraș-Severin.

Învătătoriu denumit are a împlini și funcțiunile cantorului romano-catolic în limba română.

[17] 1—3

Scaunul școlar.

Concurs

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala elementară comunală în comuna Putna — Căraș-Severin — cu limba de propunere romană și magiară, prin asta se deschide concurs, pe lângă următoarele emolumente:

1. Salariu în bani gata 300 fl.
2. Paușalul scripturistic 4. fl.

3. 24. metrii de lemne de încălzit.

4. Locuință cu o încăpere și grădină de legume.

Deci toți aceia, cari doresc a dobândi acest post, rugarea în limba magiară, provăzută cu timbru, adiustată după toate formele prescrise, intitulată înaltului Ministeriu ung. reg. de culte și învățământ, au a o subșterne până în 15 Martie 1893 spectatului comitet administrativ comitatens al Comitatului Caraș-Severin.

Învățătorii denumind are a împlini și datorințele cantonale, după ritul gr. orient. român.

Putna, la 25 Februarie 1893.

[18] 1-3

Nicolae Balács,
primariu comunal.

Licitațiune minuendă.

Pre baza încuviințării Ven. Cons. ddto 11 Ianuarie a. c. Nr. 1928 B. e 1893 se escrie licitațiune minuendă pentru zugrăvirea și aurirea tâmplei bisericeii gr. or. rom. din Berlisce, protopresbiteratul „Bisericii-albe“ cu prețul esclamațiunei de 7172 fl. v. a.

Licitațiunea minuendă se ve ținea în „Marța paștilor“ în 30 Martie v./11 Apriliu st. nou a. c. la 10 oare înainte de amezai, în Berlisce.

Reflectanții sânt recercați a trimite cu zece zile înainte de licitațiune un tablou „Sântul Ioan Botezătoriu“ lucrat pe pânză 135 cm. nălțimea și 65 cm. lățimea spre a se convinge comuna despre desteritate picturei despre stilul și durabilitatea picturei și vor avea a se presenta în persoană la licitațiune, și a depune vadiul 10 % din prețul de esclamare în bani gata înainte de începerea licitațiunei; vadiul întreprinzătorului rămâne în lada bisericii până la finirea și colaudarea lucrului întreprins.

La licitațiune vor fi preferați pictorii academici, sau cei provezuți cu atestate vrednice de laudă dela locurile, de unde au lucrat, recunoscuți și recomandați din aprtea Ven. Cons.

Spetificarea de măsuri și spese, se poate vedea ori când la oficiul parochial.

Resultatul licitațiunei întră în putere de drept numai după aprobarea lui din partea Ven. Consistoriu.

Din ședința com. par. ținută la 11 Febr. 1893 st. v. Berlisce, în 24 Februarie 1893. st. v.

[19] 1-3

În numele comitetului parochial.

Martin Scaficio,
preș. com. par.

Nestoriu Surlașiu,
not. comit. paroch.

CONCURS

Pre baza ordinațiunei consistoriale ddto 29. Septembrie 1892 Nr. 2833 Șc. se escrie concurs pentru ocuparea postului învățătoresc la școala gr. or. rom. din Petrilova, protopresbiteratul Bisericii-albe, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumintele sânt:

1. În bani gata 240 fl.,

2. 20 metri lemne pentru învățătoriu, din care are a se încălzi și sala de învățământ 40 fl.,

3) Paușal pentru conferințele învățătoresci 10 fl.,

4. Paușal pentru scripturistica 5 fl.,

5. 2 $\frac{3}{4}$ jugere livadă cu un venit anual de 60 fl.,

6. Cortel liber în edificiul școalei și grădina școalei.

Doritorii de a câștiga acest post au a-și subscrerne recursele lor, provăzute cu toate documentele prescrise, și adresate comitetului parochial, Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. or. rom. în lam, până la terminul de mai sus.

În fine recurenții sânt poștiți a se presenta în vre-o Duminecă s'au sârbătoare în sânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Petrilova, în 26 Ianuarie 1893.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Filip Adam,
ppresbiter.

[18] 2-3

Nr. 90./1893.

Publicațiune.

Pe baza hotărârei inlicitului municipiu al comitatului Căraș-Severin ddto 13. Octomvre. 1892. Nr. 1674 congr. 22581 vicecom. și în nex cu aceasta pre baza hotărârei comulative ddto 29. Ianuarie a. c. adusă din partea membrilor represantantțiali a comunelor: Mehadia, Plugova, Valeabolvășnița, Globureu, Peceneșca și Bêrsa prin aceasta se aduce la cunoștiința publică, cumcă hotărîndu-se vinderea pe calea licitațiunei publice a locuinței notariale din Mehadia și a plațului și grădinei aparținătoare de această locuință cu excepțiunea locului de poartă carea nu aparține la aceasta realitate. Spre efeptuiea vinderei pe această cale a susnumitei realități, carea formează proprietatea comună a comunelor sus numite se hotăresce ziua de 30. Aprilie a. c. la 10 oare a. m. în localitatea oficioasă a comunei Mehadia sub următoarele condițiuni:

1. Prețul de eschiamare este 2501 fl. 55 cr.

2. Dacă licitațiunea din 1. n'ar duce la rezultatul dorit, a 2-a licitațiune se fixează pe 30. Iunie a. c. și a 3-a și cea din urmă licitațiune pe 30. Iulie a. c.

3. Sub prețul de eschiamare se va vinde aceasta realitate numai în a 3-a licitațiune.

4. Licitanții sânt datori drept vadiu nainte de începerea licitațiunei a depune la Antistia comunală din Mehadia în bani gata 10% din prețul de eschiamare, sau în hârtii de valoare prescrise în §. 42. art. de lege LX. din a. 1881. provăzute cu valoarea cursuală în înțelesul acestui §. și valabile pentru cauțiune în sensul §. 8. a ordinațiunei înaltului Ministeriu de justiție ddto 1. Nov. 1881. Nr. 3333.

5. Cumpărătoriu este îndatorat a depune prețul de cumpărare în trei rate asemenea, și adevă: rata primă în ziua de licitațiune, a 2-a rată în decurs de 60 zile dela arădicarea la valoare de drept a licitațiunei și a 3-a rată în decurs de 90 zile calculate dela tot aceea zi — dimpreună cu cametele de 6% socotindă dela fiecare rată a prețului de cumperare — la cassa com. Mehadia.

6. Vadiul depus se va socoti în rata din urmă.

7. Cumpărătoriu este îndatorat a suporta singur din ziua primă după licitațiunea efeptuită socotit dările caduce și percentuațiunile și spesele transcrierii în cartea funduară.

8. Cumpărătoriu întră în posesiunea eralității cumpărate îndată după rădicarea la valoare de drept a licitațiunei și folosul aceleia din ziua aceasta dânsului îi compete.

9. Licitațiunea totdeauna numai verbalmente se va ținea și oferte suplinitoare nu se primesc.

10. Încât cumpărătorul în termenul defipt nu ar corespunde și numai uneia dintre condițiunile licitaționale asupra realității compărate la cererea ori cărei părți interesante în înțelesul §. 185. art. de lege LX. din anul 1881. pe risigo și cheltuiala cumpărătorului prelângă perderea vadiului depus se va escria altă licitațiune de nou.

Mehadia, în 5. Februarie 1893. [15] 2—3

Liviu Duda,
notariu.

Cenna,
primariu.

Licitațiune minuendă

Cu provocare la încuviințarea Venerabilului Consistoriu de ddo 18 1892 Februarie Nr. 460 Șc. se escrie licitațiune minuendă pentru zidirea de nou a edificiului școlar din comuna Zorlențu-mare. protopresbiteratul Lugoșului, cu prețul de esclamarie în sumă de 4000 fl., (patru mii de florini).

Licitațiunea se va ținea Duminecă în 14/26 Martie a. c. în localitatea școlii din loc la 10¹/₂ oare a. m.

Planul și specificațiunea de măsuri și spese se pot vedea în fiecare zi la președintele comitetului parohial.

Reflectanții vor avea a se prezenta în persoană la licitațiune, unde mai în detalii se vor face cunoscute condițiunile acestei zidiri, având fiecare licitant a depune vadiul prescris de 10% în bani gata sau în hârtii de valoare din prețul de esclamarie.

Dat din ședința Comitetului parohial, ținută la 10 Ianuarie 1893. [14] 2—3.

Iacob Dabiciu,
președinte.

Const. Novac,
notariu.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Concurs

Sistemisându-se venitele parohiali în comuna bisericască Poiana, din protopresbiteratul Caransebeșului pentru o parohie de a III-a clasă, în ședința comitetului și a sinodului parohial de acolo, ținute la 1 și 3 Ianuarie a. c. și încuviințată fiind aceasta sistemisare prin decusul Venerabilului Consistoriu diecesan ddo 15 Faur a. c. Nr. 43 B se escrie concurs pentru ocuparea definitivă a postului de paroh cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emoluminte:

1. Sesiunea parohială în complex de 34 jugere cu un venit anual în calcul mediu de 170 fl.,
2. Un plaț parohial întravilan și altul estravilan cu un venit de 10 fl.,
3. Birul parohial dela 200 case câte 50 cr. 100 fl.,
4. Venitele stolari dela boteze, cununii și înmormântări în calcul mediu fac 147 fl.,
5. Alte venite stolari prestate sigur fac 40 fl.,
6. Comuna bisericască se deobligă a edifica casa parohială în timpul cel mai scurt.

Doritorii de a reflecta la această parohie sunt avisați a-și subserne recursese lor instruate în toată regula P. On. Domn protopresbiter Andreiu Ghidiu în Caransebeș până la termiul indigitat.

[16] 2—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Licitațiune minuendă.

Venerabilul Consistoriu diecesan cu decusul ddo 25. Iuliu 1891 Nr. 2042 B. au încuviințat renovarea casei parohiale din Glimboca, deci pre basa acestui decis, comuna bisericască, respective comitetul parohial gr. ort. român din Glimboca escrie licitațiune minuendă pentru renovarea casei parohiale, acoperemântul cu pleu de fer, uși, ferestri și podele de nou etc. precum și adaugerea de nou a unei cuine și cămări de păstrat bucatele (Speis). Licitațiunea se va ținea în comuna Glimboca 7/19 Martiu c. la 2 oare în casa parohială.

Lucrul total specificat cu suma de 1050 fl., care sumă este totdeodată și prețul de eschiamare.

Întreprinzătorii, cari doresc a primi lucrul, sunt poștiți a se prezenta la termenul amintit în fața locului, sau a-și trimite ofertele în scris, având a depune înainte de începerea licitațiunii un vadiu de 10% din prețul de eschiamare în bani gata, sau hârtii de stat, care vadiu în cas de primire a lucrului se va păstra la epitropia parohială, până la colaudare.

Comuna bisericască ofere materialul brut (var, lemne, cărămidă, piatră, pământ etc.) cât va cere trebuința.

Condițiunile, precum și planul de construire mai în detalii se pot vedea la președintele comitetului parohial. Spre orientare se amintesc, că lucrul se începe deloc în primăvară.

Glimboca în 11. Februarie 1893. 3—3 [11]

Iuliu Musta,
președ. comit. parohial.

Georgiu Simeria,
notariu.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. rom. din Coșava, protopresbiteratul Făgetului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană“.

Emolumintele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu în bani gata 300 fl.
2. Pentru scripturistica 5 fl.
3. Pentru conferință 8 fl.
4. Pentru servitoriul școlii 10 fl.
5. Lemne în natură 32 metri aduși în ocolul școlii, din care are a se încălzi și școala.
6. Dela înmormântări cu liturgie 50 cr., fără liturgie 20 cr.

7. Locuință liberă în edificiul școlii cu grădină de un juger și alte supraedificate.

8. Folosirea a două jugere livadă estravilan.

Ceice doresc a ocupa acest post învățătoresc au să-și subștearnă recursese ajustate cu documentese necesare, conform statutului organic și regulamentului pentru organizarea învățământului, adresate comitetului parohial din Coșava, la oficiul protopresbiterat gr. or. rom. în Făget până la termenul deschis.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se prezinte în vre-o Duminecă sau serbătoare în sânta biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Coșava din ședința comitetului parohial, ținută la 23 Ianuarie 1893. 3—3 [12]

În conțelegere cu mine Sebastian Olariu, protopp. tract.